

munen maa tage sig af dem paa anden Maade; man kan jo ikke undgaa at tage sig af saadanne Folk. Det er akkurat det samme Forhold, der gør sig gældende for Købstadskommunerne. Disse er i og for sig ikke forpligtet til at skulle sørge for de husvilde; Boliger skal kun Landkommunerne skaffe, Købstadskommunerne har ikke nogen særlig Forpligtelse i saa Henseende, men det ligger dog i Sagens Natur, at Kommunalbestyrelsen i Købstadskommunerne er forpligtet til at tage sig af de husvilde. Naar Kongens Foged har sat Folk paa Gaden, gad jeg dog vidst, om ikke Forholdet vil blive det i alle Tilfælde, at saa vil Kommunalbestyrelsen se sig nødsaget til at skaffe dem Tag over Hovedet; gør Kommunalbestyrelsen det ikke, gør Politiet det ganske simpelt, og saa bliver det paa Kommunalbestyrelsens Bekostning. Man undgaar ikke sine naturlige Forpligtelser overfor saadanne gamle Mennesker som dem, jeg her har nævnt, og Lovforslagets § 5 indeholder kun den Bestemmelse, at saadanne gamle, for saa vidt der er Plads paa de kommunale Alderdomshjem, kan optages dér. Men dette kommer ikke til at koste Staten en eneste Øre; det kan under visse Omstændigheder betyde en mindre Udgift for Kommunen, men for Staten kan det ikke blive nogen Udgift.

Det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde en ret velvillig Bemærkning med Hensyn til Forskelshjælpen. Ellers var det kun kritiske Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde overfor Lovforslaget, men da vi kom til Forskelshjælpen, syntes jeg at kunne forstaa, at det ærede Medlem stillede sig velvilligt, idet han erkendte, at Prisniveauet ikke var gaaet nedad, men at det stadig var gaaet opad. Og tør jeg tro paa — jeg har endnu ikke faaet læst det ærede Medlems Udtalelser i Fortrykket —, at jeg har forstaaet det ærede Medlem rigtigt, saa skulde der i hvert Tilfælde paa dette Omraade være en Mulighed for Forstaaelse. Ganske vist sagde det ærede Medlem kategorisk, at Venstre kunde ikke medvirke til det Forslags Gennemførelse, der her var Tale om, men det ærede Medlem føjede dog til, at man vilde forhandle sagligt, han sagde: „indenfor Lovens finansielle Rammer“. Senere gjorde det ærede Medlem en Bemærkning om 80 Mill. Kr. som et Tal, man fra Venstres Side paa et tidligere Tidspunkt havde opereret med, men som ikke var blevet det Tal, man til syvende og sidst behøvede at anvende. Udgifterne ved Lovens Praktisering er jo ikke blevet de 80 Mill. Kr. Det forekommer mig, at det ærede

Medlems Udtalelser, selv om de paa dette Omraade var noget uklare, kunde forstaaes saaledes, at han indenfor dette Tal, 80 Mill. Kr., vilde være i Stand til at forhandle om Ændringer i Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Kragh gjorde nogle Bemærkninger, som jeg ikke mener han burde have gjort, skønt de for saa vidt var saglige, nemlig Bemærkningerne om, at de Beregninger, der er opstillet i Lovforslaget, ikke skulde vise sig at holde Stik. Jeg maa hertil aldeles kategorisk sige, at Beregningerne er foretaget i Statens statistiske Departement og selvfølgelig uden noget som helst Direktiv fra min Side.... (Kragh: Det har jeg heller aldrig sagt!).. Nej, men jeg vil have det fastslaaet, at Beregningerne er foretaget paa fuldt objektiv Maade, og jeg har ikke nogen som helst Grund til at tro, at de foretagne Beregninger ikke hviler paa et sagligt, videnskabeligt Grundlag. Der er endogsaa Mulighed for, at Beregningerne paa visse Punkter kan være foretaget paa en saadan Maade, at Udgiften er sat rigeligt; men under alle Omstændigheder, Beregningerne i statistisk Departement er foretaget paa fuldt objektiv Maade.

Det ærede Medlem sagde, at der var forskellige Usikkerhedsmomenter, og han nævnte disse. Han sagde f. Eks., at § 5 indeholdt et Usikkerhedsmoment. Det kan jeg ikke erkende, thi Bestemmelsen i § 5 kan aldeles ikke give Staten nogen forøget Udgift; der kan i det Forhold, som § 5 omhandler, kun være Tale om ganske enkelte Personer, og de skal betale for sig selv; der kan kun være Tale om, at vedkommende Kommune kan faa i visse Tilfælde en mindre Udgift, men ikke Staten: Det ærede Medlem sagde endvidere, at Udvidelsen fra 65 til 60 Aar ogsaa var et Usikkerhedsmoment. Det forekommer mig nu imidlertid, at det ærede Medlem i sine Udtalelser, før dette blev sagt, havde sagt noget helt andet, idet han sagde, at ogsaa efter den gældende Lov kunde man give de 60-aarige, og hvis man gennemførte denne Lovs Bestemmelser forsvarligt, vilde de 60-aarige kunne faa det samme efter den gældende Lov, som de kunde faa efter det foreliggende Lovforslag. Det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa. Selvfølgelig er dette om de 60-aarige i Forhold til de 65-aarige taget med i Beregningen.

Endvidere gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om, at der er det Usikkerhedsmoment deri, at man ikke vidste, hvorledes Lovforslagets Bestemmelser om de bymæssigt bebyggede Kommuner